

XIV. Ἡ Τουρκία πεδίο μάχης μεταξύ ἰσλαμιστῶν Τὸ ἀληθινὸ πρόσωπο τοῦ Φετουλάχ Γκιουλὲν

[*Foreign Affairs Hellenic Edition 25 (2/2014)*]

Αὐτὸ τὸ διάστημα στὴν Τουρκία συμβαίνουν σημαντικὰ γεγονότα σχετικὰ μὲ ἔντονα φαινόμενα διαφθορᾶς ποὺ συγκλονίζουν τὴν ἰσλαμιστικὴν κυβέρνησι-
ση Ἐρντογάν. Ἡ προσεκτικὴ ἀνάλυσις τους ἀναδεικνύει μιὰ ἔντονο καὶ ἐξου-
θενωτικὴ ἐνδοῖσλαμιστικὴ διαμάχη μεταξὺ τοῦ Ἰσλαμιστικοῦ Μυστικιστικοῦ
Τάγματος τοῦ Ἰμάμη, τοῦ δῆθεν «ἡπίου Ἰσλάμ» τοῦ Φετουλάχ Γκιουλὲν (καὶ τῆς
ὀργανώσεώς του, τῶν «Φετουλαχῆ») καὶ τοῦ Ἐρντογάν.

Τὰ συνεχῆ λάθη τοῦ ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν Νταβούτογλου, υἱοθετούμενα
ἀπὸ τὸν Ἐρντογάν, αὐξάνουν πλέον καὶ τὰ ἐσωτερικὰ μέτωπα εἰς «τὴν φίλην,
γείτονα καὶ σύμμαχον» Τουρκία. Ἡ ἀνάδυσις αὐτῶν τῶν ἐνδοῖσλαμιστικῶν προ-
βλημάτων στοὺς κόλπους τοῦ ἀντιστοίχου κομματικοῦ καὶ εὐρύτερου πολιτικοῦ
χώρου, συνδυαζόμενα πρὸς τὴν δημιουργία οἰονεὶ συροκουρδικοῦ κράτους στὰ
νότια καὶ νοτιοανατολικά συροτουρκικὰ σύνορα καὶ ἐπὶ συριακῶν ἐδαφῶν,
ἀλλὰ καὶ ἡ ἀναζωπύρησις τῆς δυσπιστίας καὶ τῆς ἐνόπλου δραστηριότητος τῶν
κουρδικῶν πληθυσμῶν τῆς νοτιο-ἀνατολικῆς καὶ ἀνατολικῆς Ἀνατολίας ἐπὶ
τῶν τουρκικῶν ἐδαφῶν, δὲν ἐπιτρέπουν ἐφησυχασμὸν στὴν Ἀθήνα ὅπως καὶ
στὶς ἑλληνικὰς ἔνοπλες δυνάμεις.

Στὰ ἀνωτέρω ἐσωτερικὰ προβλήματα τοῦ τουρκικοῦ ἰσλαμικοῦ πολιτικοῦ
καὶ πολιτισμικοῦ χώρου προστίθενται καὶ ἡ ταχεῖα πτώσις τῆς τουρκικῆς λίρας,
οἱ ἄρτι παρασχεθεῖσες «συμβουλές» τοῦ ΔΝΤ πρὸς τὴν Ἄγκυρα καὶ ἀκόμη ἡ
ἀντιπαράθεσις μεταξὺ κοσμικοῦ μετακεμαλιστικοῦ καὶ ἀριστεροῦ στοιχείου
καὶ τῆς ἰσλαμιστικῆς κυβερνήσεως τοῦ ΑΚΡ.

Ἡ ἐπίθεσις τοῦ Ἐρντογάν ἐναντίον τοῦ Πρέσβευος τῶν ΗΠΑ στὴν Ἄγκυ-
ρα ἀλλὰ καὶ ἐναντίον τοῦ (πρώην νουριστοῦ καὶ μεβλεβῆ) ἰμάμη Φετουλάχ
Γκιουλὲν καὶ τῆς ὀργανώσεώς του, ἡ ὁποία διαθέτει περίπου 1.000 ἰσλαμικὰ
κολλέγια ἀνὰ τὸν πλανήτην καὶ περίπου 140 στὶς ΗΠΑ, ἀποδεικνύει τὸν πα-
νικὸ τοῦ κατὰ φαντασίαν «σουλτάνου» Ἐρντογάν, τοῦ καρατομοῦντος ἡγε-
τικὰ στελέχη τῆς Ἀστυνομίας ἐπειδὴ ἔκαμαν τὸ καθήκον των (ἀλλὰ καὶ ἐπειδὴ

άνηκουν στο κίνημα Γκιουλέν) συλλαμβάνοντας κάποιους διεφθαρμένους και διαφθορείς, υπευθύνους των οικονομικών σκανδάλων συγκλονίζοντας την γείτονα, και καταρώμενος τις ΗΠΑ και το Ίσραήλ ως... υπευθύνους για την παροῦσα ἀναταραχήν.

Ὁ Ἔρντογάν ὅμως, πιθανῶς, νὰ καταβάλλει πλέον τὸ τίμημα τῶν κατωτέρω πράξεών του εἰς τὴν διεθνή, λεγομένην, κοινότητα:

- Ἀπαγόρευσις τῆς συμμετοχῆς τοῦ κράτους τοῦ Ίσραήλ στὴν κρίσιμη γιὰ τὴν ἰσραηλινὴ ἐθνικὴ ἀσφάλεια ΝΑΤΟϊκὴ ἀεροπορικὴ ἄσκηση «Anatolian Eagle» ΑΕ-08/4 κατὰ τὴν περίοδο 3-14 Νοεμβρίου τοῦ 2008.
- Ἐξυβρισίς ἀπὸ τὸν Ἔρντογάν τοῦ Ἰσραηλινοῦ προέδρου Σιμόν Πέρεξ, ὡς ἐγκληματίου, στὸ Νταβὸς τὴν 30/01/2009.
- Ἐπιχειρήσις διασπάσεως τῆς ἰσραηλινῆς ζώνης ἀποκλεισμοῦ στὴν Γάζα (πλοῖον «Μαβὶ Μαρμαραῶ» καὶ συνέχεια).
- Γέλοιοποίησις τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ ἐπεισοδίου Μαβὶ Μαρμαραῶ καὶ τῆς «συγγνώμης» ἀπὸ πλευρᾶς Νετανιάχου, τὴν 24η/12/2013.
- Ἀπειλὴ τοῦ Ἔρντογάν ἐναντίον τοῦ Ίσραήλ ὅτι θὰ διασπάσει ὁ ἴδιος τὴν ἰσραηλινὴ Ζώνη Ἀποκλεισμοῦ ἐπιβαίνων τουρκικῆς φρεγάτας.
- Παράδοσις 10 Ἰρανῶν συνεργαζομένων μὲ τὶς Εἰδικὲς Ὑπηρεσίαις τοῦ Ίσραήλ στὴν κυβέρνησις τῆς Τεχεράνης, στίς ἀρχὰς τοῦ 2012.
- Ἐκδήλωσις ἐνδιαφέροντος τοῦ Ἔρντογάν γιὰ προμήθεια ὄπλων ἀπὸ τὴν Κίνα τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 2013, κάτι ποὺ ἐνώχλησε ἰδιαίτερος τὶς ΗΠΑ.
- Συνεχῆς προώθησις ἰσλαμιστῶν τῆς ἀλ Κάϋντα καὶ θυγατρικῶν ἰσλαμιστικῶν τρομοκρατικῶν ὀργανώσεων στὰ συριακὰ ἐδάφη μέσῳ τῆς Τουρκίας μὲ δαπάναις τῆς Σαουδικῆς Ἀραβίας καὶ τοῦ Κάταρ, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς τουρκικῆς ΜΙΤ, Χακὰν Φιντάν, κτλ.

Πάντως, ὄχι. Ὁ Φετουλάχ Γκιουλέν δὲν εἶναι ἀντίθετος μὲ τὸν πλήρη ἐξισλαμισμὸ τῆς Τουρκίας οὔτε μὲ τὴ νεο-ὀθωμανικὴ ἡγεμονικὴ ὄνειρωξή της. Διαφωνεῖ, ἀπλῶς μὲ τὸν Ἔρντογάν ὡς πρὸς τὰς μεθόδους τοῦ τελευταίου, τὰς ὁποίας θεωρεῖ βάρβαρες καὶ καταστροφικὰς εἰς ὃ, τὶ ἀφορᾷ τὸν ἀθόρυβο ἐξισλαμισμὸ τῆς τουρκικῆς ἐξουσιαστικῆς ἐλίτ.

Διαφωνεῖ μὲ τὸν ἔρντογανικὸ νόμο περὶ ἀπαγορεύσεως τῶν ἰδιωτικῶν του κολλεγίων τὰ ὁποῖα τοῦ ἀποφέρουν μεγάλα κέρδη καὶ ἀποτελοῦν τὸν μηχανισμὸ παραγωγῆς τῶν στελεχῶν του στὴν Τουρκία καὶ διαφωνεῖ μὲ τὴν διάθεσις τοῦ Ἔρντογάν νὰ χειραφετηθεῖ ἀπὸ τὴν ὑποταγὴ του στὸ κίνημα τὸ ὁποῖον τὸν ἀνέδειξε: δηλαδὴ τὸ δικό του.

Ἀναφορικῶς πρὸς τὰ θέματα τῆς μεθόδου τοῦ ἐξισλαμισμοῦ τῆς τουρκικῆς κοινωνίας καὶ τῶν ἐλίτ της, ὁ Γκιουλέν θεωρεῖ ὅτι πρέπει οἱ πιστοὶ του (οἱ ὁποῖοι ἔχουν διαβρώσει, τὸ πάσαι ποτὲ μὲ τὶς εὐλογίαις Ἔρντογάν καὶ τὶς προτροπὰς Νταβούτογλου, μεγάλο μέρος τῆς Ἀστυνομίας καὶ ἓνα ἱκανὸ τμήμα τοῦ Δικαστικοῦ Σώματος) νὰ λειτουργοῦν μὲ μετριοπαθεῖς προσωπεῖον καὶ μάλιστα ὡς «*οἱ εἰσερχόμενοι διὰ τῶν ἀρτηριῶν τοῦ τουρκικοῦ κοινωνικο-πολιτικοῦ σώματος μέχρι νὰ φθάσουν εἰς τὸν ἐγκέφαλόν του καὶ νὰ καταλάβουν τὸ κεντρικὸν νευρικὸν σύστημα αὐτοῦ. Τότε θὰ ἀποκαλύψουν ποῖοι εἶναι καὶ ποῖος ὁ τελικὸς τῶν στόχος*».

Επίσης, ό μέχρι τόν περασμένο χρόνο, σκληρός αντίσημίτης Γκιουλέν¹, ανέκρουσε έσχάτως πρύμναν αντίλαμβανόμενος ότι πρέπει νά ψιμυθιώσει τόν αντίσημιτισμό του, ώστε νά τύχει ύποστηρίξεως άπό τó ισραηλινό λόμπυ τών ΗΠΑ. Άλλωστε, είναι γνωστή ή διαμονή του στην Πενσυλβάνια (ΗΠΑ) άπό τού 1999, όπως και τó ότι έχει κατηγορηθεί άπό την MIT σέ έκθεσή της για τó σκάνδαλο Σιουσουρλουκ (κατετέθη στην κυβέρνηση Γιλμάζ στις 22/01/98) την όποία έκαμαν γνωστή έγκυρα, κοσμικού χαρακτήρος τουρκικά ΜΜΕ (Milliyet, 19/10/2010) για τó ότι «τá μέλη τού κινήματός του άποτελούν τόν πλέον σημαντικό μη κυβερνητικό μηχανισμό πού διατηρεί ή CIA στην περιοχή...» και παρέθετε στοιχεία ότι «...ή άπωτέρα και κεκαλυμμένη επίδιώξις τού Γκιουλέν είναι νά έγκαθιδρύσει στην Τουρκία ένα ισλαμικό καθεστώς στο πρότυπο τού Ιράν».

Άς εξετάσουμε, όμως, μερικά άποσπάσματα άπό τά άποσυρθέντα πλέον, αντίσημιτικά, αντίκομμουνιστικά και λοιπά κείμενα τού Γκιουλέν, τά όποια όμιλούν άφ' έαυτά, ώς πρós τις πραγματικές θέσεις του, χωρίς νά χρειάζονται ιδιαίτερο σχολιασμό.

Ό αντίσημιτισμός τού «ήπίου ιμάμη»

Ό Ιμάμης Γκιουλέν, έσχάτως ένεδύθη και τó δέρας τού προβάτου ώς πρós τις άκρως αντίσημιτικές του θέσεις, θέλοντας νά άποφύγει την μήνιν τού άμερικανοεβραϊκού λόμπυ έναντίον του είς την έπιχείρηση άνατροπής τού Έρντογάν και τού Νταβούτογλου. Πρίν μόλις περίπου 2 έτη, ό Γκιουλέν «έφιλοξενούσε» στην επίσημο ιστοσελίδα του άπόσπασμα τής είσαγωγής τού βιβλίου τού Fasildan Fasila-1 [«Άπό Κεφάλαιο σέ Κεφάλαιο», τόμος 1], πού έδημοσιεύθη τó 1995.

Οί καθηγητές τού Πανεπιστημίου Χάρβαρντ, Pinar Doğan² και Dani Rodrik³, άναφέρουν επίσης ότι⁴: «Για νά μεταβούμε στον Τόμο 1, πρέπει νά κάμουμε μίαν άναζήτηση στο Google για τó “Fasildan Fasila”, πού μάς οδηγεί σέ μίαν άλλην ιστοσελίδα την όποία διαχειρίζεται σαφέστατα τó κίνημα τού Γκιουλέν. (Δείτε τó «(c) 2012 Fethullah Gülen» στο κάτω μέρος τής σελίδος και συγκρίνετε τó λογότυπον στο browser tab με αυτό τής έπισήμου ιστοσελίδος. Είναι καταχωρημένη σέ ένα άτομο με διεύθυνση email πού φιλοξενείται στο fgulen.com, τó ίδιο domain με την έπίσημον ιστοσελίδα τού Γκιουλέν). Η αντι-

1. (www.commentarymagazine.com/2013/09/12/fethullah-gulen-and-the-jews/ [1])

2. Η Pinar Doğan είναι Λέκτωρ (Lecturer) in Public Policy έν Harvard Kennedy School of Government, USA

3. Ό Dani Rodrik είναι Καθηγητής (Professor) of Social Science έν Institute for Advanced Study, Princeton, New Jersey. Είναι επίσης ό συγγραφέυς τού συγγράμματος με τίτλο: One Economics, Many Recipes: Globalization, Institutions, and Economic Growth και λίαν προσφάτως τού έτέρου συγγράμματος με τίτλο: The Globalization Paradox: Democracy and the Future of the World Economy.

4. Pinar Doğan και Dani Rodrik, “Fethullah Gülen, the Jews, and hypocrisy”, <http://balyozdavasivercekler.com/2012/11/05/fethullah-gulen-the-jews-a...> [2]

σημειτική καταχώρησις φαίνεται πώς έχει “άνεβει” στην ιστοσελίδα στις 5 Μαΐου 2004, αρκετά μετά την διαμονή του Γκιουλέν στις ΗΠΑ». Τò αὐθεντικὸν κείμενο στὴν τουρκικὴ ἔχει ἀποκλεισθεῖ ἀπὸ τὴν ιστοσελίδα τοῦ Γκιουλέν καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὸ ἀνακτήσει ὁ ἐρευνητής. Δοκιμάζοντας νὰ τὸ ἐπιτύχομε μέσω τῆς ιστοσελίδος ποὺ τὸ προτείνει (Commentary Magazine τοῦ Michael Rubin, στὸ ἄρθρο τοῦ “Fethullah Gülen and the Jews”), ἦτο ἀδύνατον»⁵!

Ἴδού, ὅμως, τὸ ἀπόσπασμα ποὺ ὑπάρχει στὸ ἀνωτέρω κείμενο τοῦ Rubin⁶:

«Ἄν καὶ ἔχουν ζήσει σὲ ἐξορία σὲ διάφορα μέρη καὶ παρ’ ὅλον ποὺ ἔχουν ζήσει μιὰ σχεδὸν νομαδικὴ ζωὴ, οἱ Ἑβραῖοι ἔχουν καταφέρει νὰ διατηρήσουν τὰ φυλετικὰ χαρακτηριστικά τους μὲ σχεδὸν μηδενικὲς ἀπώλειες. Ἐπὶ πλέον, ἡ ἑβραϊκὴ φυλὴ εἶναι λίαν εὐφυῆς. Αὐτὴ ἡ εὐφυῆς φυλὴ ἔχει προσφέρει πολλὰ πράγματα διὰ μέσου τῆς ἱστορίας στὴν ἐπιστήμη καὶ τὴν σκέψη. Αὐτά, ὅμως, ἔχουν σχεδὸν πάντα προσφερθεῖ καὶ ἔχουν παρουσιασθεῖ στὸν κόσμον μὲ τὴν μορφὴ ἑνὸς δηλητηριώδους μελιού.

Γιὰ παράδειγμα, ὁ Κὰρλ Μάρξ ἦταν Ἑβραῖος. Ὁ κομμουνισμὸς ποὺ ἀνέπτυξε, ἐκ πρώτης ὄψεως ὁμοιάζει μὲ μιὰν καλὴν ἐναλλακτικὴ λύση ὡς πρὸς τὸν καπιταλισμὸν, οὐσιαστικῶς ὅμως ἀποτελεῖ ἕνα θανατηφόρο δηλητήριον ἀναμιγμένον μὲ μέλι...

Ὁ Ἰμπν Ταϊμένθα ἀναφέρει πὸς “κάποια δόγματα Μπάτενη⁷ ἐμφανίζονται σημαντικὴ ἑβραϊκὴ ἐπιρροή” καὶ παρουσιάζει ἀρκετὲς ἀποδείξεις γιὰ τὸ ζήτημα.

Ὁ Ἰουδαϊσμὸς ἀντεπροσωπεύετο ἐπὶ τὸ Ἰσλάμ ἀπὸ τοὺς Ἑβραίους τῆς Μεδίνης, ἀπὸ τὶς γύρω περιοχὰς κατὰ τὴν περίοδο τοῦ Ἀφέντη μας καὶ ἀπὸ τοὺς Σαμπάα⁸ κατὰ τὴν περίοδο τῶν ἐναρέτων χαλιφῶν⁹, ἐνῶ σήμερον ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ διάφορα ἔθνη-κράτη. Δὲν θὰ ἦταν ὑπερβολὴ ἂν ἐλέγαμεν πὸς “ὁ σκοπὸς ὀπίσω ἀπὸ τὴν δημιουργία τέτοιων ἀνθρώπων εἶναι νὰ ἀποτελοῦν τὸ ἐλατήριο τῆς ἀνθρωπίνης ἐξελίξεως”. Ὅπως ὁ Θεὸς ἐξαπολύει τὸ γεράκι γιὰ νὰ ἐξελίσσει τὴν πτητικὴν ἰκανότητα τοῦ σπουργιτιοῦ, μὲ τοὺς Ἑβραίους διατηρεῖ τοὺς ἀνθρώπους σὲ ἐτοιμότητα καὶ ἔνταση. Ὑπὸ μιὰν ἄλλην ὀπτικὴν, μποροῦμε νὰ δοῦμε τοὺς Ἑβραίους ὡς τὴν ἀνθρώπινη φύση ποὺ προτρέπει

5. [ιδε: <http://www.commentarymagazine.com/2013/09/12/fethullah-gulen-and-the-jews/>]

6. (www.commentarymagazine.com/2013/09/12/fethullah-gulen-and-the-jews/ [1])

7. Ὑποσημείωσις τῶν Pinar Doğan καὶ Dani Rodrik: “Μπατενέθα εἶναι ἕνας μειωτικὸς ὄρος μὲ τὸν ὅποιον ἀναφερόμεθα σὲ ὁμάδες ὅπως οἱ Ἀλεβίτες, οἱ Ἰσλαμῆτες ἢ συχνὰ καὶ οἱ Σούφη, οἱ ὅποιοι προβαίνουν στὸν διαχωρισμὸ μεταξὺ ἑνὸς ἐσωτερικοῦ ἐπιπέδου ἐρμηγείας τοῦ Κορανίου (Μπάτενη) ὡς συμπλήρωμα εἰς τὸ ἐξωτερικὸ ἐπίπεδο ἐρμηγείας του, τὸ Ζάχερη. Μπάτενη ταυτῆλ ὀνομάζεται ἡ ἐξηγητικὴ διαδικασία τῆς ἐσωτερικοῦ γνώσεως ἡ ὁποία παραμένει εἴτε στὸν Ἰμάμη εἴτε στὸν Σεῆχ ἢ Πῆρ τοῦ σοφισμοῦ”. Ρέφαατ ἄλ-Σαῆντ, Ἄζμετ ἄλ-φέρο ἄλ-ἄραμπν ἄλ- ἰσλάμν, Κάϊρον.

8. Ὑποσημείωσις τῶν Pinar Doğan καὶ Dani Rodrik: http://en.wikipedia.org/wiki/Abdullah_ibn_Saba%27

9. Ὑποσημείωσις τῶν Pinar Doğan καὶ Dani Rodrik: Πρόκειται γιὰ τοὺς τέσσαρες πρώτους ἐναρέτους (Ρασιντοὺν/ Χαλίφες) οἱ ὅποιοι ἠκολούθησαν τὸν Μωάμεθ. Κυρ. Θ. Νικολάου Πατραγά, Προλεγόμενα ἀραβοῖσλαμικοῦ πολιτισμοῦ, ἐν Ἀθήναις 2016.

πρὸς τὸ διαστροφικὸ κακὸν» [*nefs-i emtâresi*¹⁰]. Οἱ Ἑβραῖοι θὰ συνεχίσουν νὰ ὑπάρχουν μέχρι τὴν Ἀποκάλυψη. Καὶ ὀλίγον πρὶν τὴν Ἀποκάλυψη, ἡ ἀποστολή τους νὰ δροῦν ὡς τὸ ἐλατήριο τῆς ἀνθρωπίνης προόδου θὰ τελειώσει καὶ θὰ προετοιμάσουν τὸ τέλος τους μὲ τὰ ἴδια τους τὰ χέρια. Πέρα ἀπὸ τὴν ἀγιάτρευτη ἐχθρότητά τους πρὸς τὸ Ἰσλάμ καὶ τοὺς Μουσουλμάνους, αὐτὸς ὁ λαός, ποῦ βλέπει μὲ περιφρόνηση ἀκόμη καὶ τοὺς δικούς του προφήτες καὶ ἐσκοτίωσε ἀρκετοὺς ἀπὸ αὐτούς, στὸ τέλος θὰ ἔχει τὴν ἰδίαν θέση μὲ τοὺς Ναζὶ καὶ θὰ ἀναζητεῖ ἓνα μέρος νὰ κρυφθεῖ στὶς τέσσαρες γωνίες τῆς Γῆς. Ὡστόσο, καθὼς ἡ συνεχὴς ἀναφορὰ στὶς πραγματικὲς αἰτίες καὶ τὰ κίνητρα ποῦ σχετίζονται μὲ αὐτὸ τὸ ζήτημα ἐμποδίζει τὴν ἀλήθεια καὶ ταῦτοχρόνως ἀνακινεῖ ὑπερβολικὰ πάθη, θὰ τὸ ἀφήσομε πρὸς τὸ παρόν. Ναι, μέχρι τὸ Ἰσλάμ νὰ ἐκπροσωπηθεῖ στὴν ἐπιθυμητὴ ἔκτασή του, φαίνεται πὼς ἡ τύχη θὰ συνεχίσει νὰ εὐνοεῖ τοὺς Ἑβραίους γιὰ ἀρκετὸ ἀκόμη καιρὸ»¹¹.

Καὶ οἱ δύο ἀκαδημαϊκοὶ συνεχίζουν:

«Ὅπως θὰ μπορούσε νὰ προβλέψει κανεὶς, οἱ συζητήσεις γιὰ αὐτὰ τὰ θέματα στὴν ἀγγλικὴν ἱστοσελίδα του ἔχουν σήμερα ἓνα πολὺ διαφορετικὸ χαρακτήρα, δίδοντας ἔμφαση στὴν μετριοπάθεια, τὴν κατανόηση καὶ τὶς ὁμοιότητες μεταξὺ τῆς χριστιανικῆς, τῆς μουσουλμανικῆς καὶ τῆς ἐβραϊκῆς πίστεως.

Ὡστόσο, ὁ Γκιουλὲν δὲν ἔχει ἀναθεωρήσει ποτὲ τὶς προηγουμένες πεποιθήσεις του. Δὲν ἔχει δηλώσει πὼς ἔχει ἀλλάξει ἀπόψεις (ἂν πράγματι ἔχει ἀλλάξει), ἐνῶ δὲν ἔχει ἐξηγήσει πὼς ἔχει ἀποκτήσει διαφορετικὲς ιδέες ἀπὸ τὴν στιγμή ποῦ μετώκησε μόνιμως στὶς ΗΠΑ.

Αὐτὸ τὸ ἀπόσπασμα δὲν ἀποτελεῖ σὲ καμμία περίπτωση ἐξαίρεση. Ἐχοντας γραφεῖ μόλις τρία χρόνια πρὶν τὴν ἀναχώρηση τοῦ Γκιουλὲν γιὰ τὶς ΗΠΑ, τὸ 1998, αὐτὸ τὸ ἀπόσπασμα καθὼς καὶ ἄλλες παρόμοιες θέσεις του ἀποκαλύπτουν πὼς ὁ Γκιουλὲν ἦταν ἓνας σκληροπυρηνικὸς ἀντισημίτης».

«Οἱ ἀπόψεις του γιὰ τὶς γυναῖκες, τοὺς χριστιανοὺς καὶ τοὺς Ἀμερικανοὺς δὲν ἦσαν πολὺ καλλίτερες. Προκειμένου νὰ δικαιολογήσει τὴν βία κατὰ τῶν συζύγων, ἔστω καὶ ὡς τελευταία διέξοδος, ὁ Γκιουλὲν προέβη στὴν ἐξῆς ρητορικὴ ἐρώτηση: ἂν κάμει καλὸ ἔστω καὶ σὲ μίαν στὶς ἑκατὸν γυναῖκες, γιατί νὰ τὸ ἀπαγορεύσει τὸ Ἰσλάμ; Προσθέτει μάλιστα, ὡς ἐπεξήγηση, πὼς τὰ κτυπήματα πρέπει νὰ εἶναι ἐλαφρὰ καὶ ὄχι στὸ πρόσωπο τῆς γυναικός.

Ἐπίσης, γιὰ τὸν Χριστιανισμὸ γράφει πὼς ἔχει γίνει στρεβλὸς (*sapitmiş*), γιὰ τὴν Ἀμερικὴ πὼς ἀποτελεῖ τὸν «χωρὶς οἶκτο ἐχθρὸ μας» (*aman bilmeyen düşman*) καὶ γιὰ τὴν Εὐρώπη πὼς ἔχει «σαδιστικὴν νοοτροπία» καὶ πὼς θέλει νὰ συντρίψει τὸ Ἰσλάμ.

Ἐπὶ πλέον, αὐτὲς οἱ ἀντισημιτικὲς ἐξάρσεις μπορούν νὰ εὐρεθοῦν στὶς ἀρχικὲς τουρκικὲς ἱστοσελίδες ποῦ διατηρεῖ τὸ κίνημα τοῦ Γκιουλὲν. Ὡστόσο, οἱ διαχειριστὰ τῆς ἐπισήμου ἱστοσελίδος τοῦ Γκιουλὲν ἔχουν φροντίσει νὰ διασφαλίσουν πὼς δὲν ὑπάρχουν ἄμεσες συνδέσεις μὲ τὸ περιεχόμενο ποῦ ἔχει

10. Ὑποσημείωσις τῶν Pinar Doğan καὶ Dani Rodrik: Αὐτὸς ὁ ὅρος σημαίνει τὸ «κοιμιάτι τοῦ ἑαυτοῦ ποῦ προτρέπει στὴν διαστροφή καὶ τὴν βία».

11. Διὰ πλείονα: <http://balyozdavasivegercekler.com/2012/11/05/fethullah-gulen-the-jews-a...>[2]

τις περισσότερες επιθετικές αναφορές (όπως περιγράφουμε ακολούθως). Αυτή είναι η σελίδα που καταγράφει τις καταχωρήσεις στην τουρκική σχετικά με τον Γκιουλέν στην επίσημη ιστοσελίδα του. Κάθε μία από τις καταχωρήσεις αποτελεί ταυτόχρονα και ένα σύνδεσμο που κατευθύνει σε μιαν άλλη σελίδα με το περιεχόμενο της σχετικής δημοσίευσης. Προς το κάτω μέρος του καταλόγου, υπάρχουν οι *Fasildan Fasila-3 and Fasildan Fasila-4*. Αυτοί είναι οι τόμοι 3 και 4 των σειρών όπου δύναται να ερευνηθεί ή ανωτέρω καταχωρήσεις. Ο κατάλογος προσπερνά τον Τόμο 1, από όπου προέρχεται η καταχώρηση για τους Έβραίους. Αυτός ο τόμος δεν αναφέρεται, ούτε έχει σύνδεσμο (αντιθέτως, η αγγλική βιογραφία του εμπεριέχει τον Τόμο 1, αλλά δεν προσφέρει κάποιον σύνδεσμο προς το περιεχόμενο)».

Είναι εμφανές, λοιπόν, από όλα τα ανωτέρω, ότι ο αντισημιτισμός του Γκιουλέν, διαθέτει βαθύ, «θεωρητικοποιημένο» ριζικό πλέγμα, που ούδόλως απέχει από το αντίστοιχο ναζιστικό, και βεβαίως υιοθετεί και την φρασεολογία κάποιων σκοτεινών «θυλακιδίων» όπου οι «σημερινοί Έβραίοι» ταυτίζονται με τους «Ναζί». Πρόκειται για βλακώδες, επικαιροποιημένο δείγμα τρισαθλίου και δηλητηριώδους ρατσιισμού. Οι παρακάτω σειρές καταδεικνύουν εύκρινα την μέθοδο Γκιουλέν, δηλαδή να ενεργούν οι όπαδοί του «σιωπηρώς και χωρίς τριβές, χωρίς αποκάλυψη των στόχων μας που “άνακινούν υπερβολικά πάθη”. Υπομονή μέχρι το Ίσλαμ να “έκπροσωπηθεί στην επιθυμητή έκτασή του” και τότε ή τύχη “θα σταματήσει να ευνοεί τους Έβραίους”».

Ο ένας, πάντως, εκ των δύο αυτών ακαδημαϊκών διδασκάλων του Χάρβαρντ, ο Dani Rodrik, σε άρθρο του στο διαδίκτυο, υπό τον τίτλο “*Erdogan n'est pas le seul problème de la Turquie*”¹² δεν αρκείται στα ανωτέρω αλλά κατακεραυνώνει το κίνημα των Φετουλαχ (δηλαδή των όπαδων του Φετουλαχ Γκιουλέν) με σκληρότατες κατηγορίες οι οποίες στοιχειοθετούνται με ακρίβεια. Κατηγορεί όμως επίσης και την ισλαμιστική κυβέρνηση Έρντογάν, ότι εξέθρεψε το κίνημα αυτό στα σπλάχνα της και ότι εξεμεταλλεύθη εις το έπακρον τις σκοτεινές και υπονομευτικές πρακτικές και μεθόδους του, ώστε να πλήξει καιρίως το κοσμικό πολιτικό στρατόπεδο των αντιπάλων του. Οι καταγγελίες του συνοπτικώς είναι οι κατωτέρω:

Το κίνημα του Ίμάμη Γκιουλέν χρησιμοποιεί τα διεισδύσαντα στην Αστυνομία και τα σώματα ασφαλείας στελέχη του, ώστε να κατασκευάζει στοιχεία ένοχης, φαλκιδεύοντας και πλαστογραφώντας την υπάρχουσα πραγματικότητα. Γράφει χαρακτηριστικώς:

«Κατεσκευασμένες αποδείξεις, μυστικοί μάρτυρες και θεατρικού τύπου έρευνες αποτελούν τις βάσεις δικών-παρωδιών τις οποίες ή Αστυνομία και οι Τούρκοι εισαγγελείες κατεσκεύασαν από το 2007. Στην διαβόητη δίκη της υποθέσεως «Βαριοπούλα, περί δήθεν συνωμοσίας για την ανατροπή της ισλαμιστικής κυβερνήσεως, ανεκαλύφθη ότι το λογισμικό εις το όποιο είχαν “συνταχθεί τα ένοχοποιητικά στοιχεία το έτος 2003” ήσαν το... Microsoft Office 2007.

12. [ιδε: <http://www.project-syndicate.org/commentary/the-gulenist-subversion-of-t...> [3], απόληψις 3 Ιανουαρίου 2014)

(Ο πεθερός μου αποτελεί ένα από τους άνω των τριακοσίων φυλακισθέντων αξιωματικών, ενώ εγώ και η σύζυγός μου τεκμηριώνουμε επί μακρόν την κατασκευή των ένοχοποιητικών στοιχείων εις αυτήν την υπόθεση. Ο κατάλογος των αποκαλύψεων και των παραλόγων καταστάσεων σε αυτές τις υποθέσεις είναι άτερον). Σε μιαν άλλη υπόθεση, π.χ. όπου υποτίθεται ότι είχε ανακαλυφθεί συνωμοσία εναντίον των χριστιανικών μειονοτήτων, το έγγραφο στοιχείο που υποτίθεται ότι έτεκμηριώνει αυτήν την συνωμοσία περιήλθε στα χέρια της Αστυνομίας πριν από την ήμερομηνία όπου είχαν ισχυρισθεί οι Άρχες ότι το είχαν κατασχεσει από ένα ύποπτο. Σε μιαν άλλη περίπτωση, η Αστυνομία “άνεκάλυψε” τα “άποδεικτικά στοιχεία” μετά από έρευνα ή όποια έγινε εκ λάθους, στο σπίτι κάποιου προσώπου του όποιου το όνομα άπλως ώμοιάζε κατά πολὺ με αυτό του “στοχοποιημένου προσώπου” [το όποιο όμως “πρόσωπον”, τελικώς... συνελήφθη!].

Παρ’ όλα αυτά, ποτέ, κανένα αποτέλεσμα τέτοιας δίκης δεν άνετράπη. Τα περισσότερα ήσαν ταις εύλογιαις του Έρντογάν ό όποιος τα έξεμεταλλεύθη για να συκοφαντήσει την παλαιά φρουρά των κοσμικών πολιτικών και να ενισχύσει την έξουσία του. Άλλά, κυρίως, οι δίκες αυτές έδέχθησαν την άπόλυτον στήριξη του Γκιουλενικού Κινήματος¹³.

Το κίνημα του Ίμάμη Γκιουλέν χρησιμοποιεί τα διεισδύσαντα εις το Δικαστικό Σώμα στελέχη του, ώστε να καταδικάζει τα εύρεθέντα δια των προηγμένων μεθόδων πρόσωπα ένώπιον της τουρκικής Δικαιοσύνης.

Το κίνημα του Ίμάμη Γκιουλέν έστήριξε και κατεσκέυασε όλα εκείνα τα «στοιχεία» βάσει των όποιων 300 περίπου άνώτατοι Τουρκοί Άξιωματικοί, άκαδημαϊκοί διδάσκαλοι και δημοσιογράφοι, έδικάσθησαν και σήμερα κρατούνται με ποινές μέχρι και ίσοβίου κρατήσεως στις τουρκικές φυλακές του ίσλαμιστικού καθεστώτος της Άγκύρας¹⁴.

Έξηγει ότι η ίσλαμιστική κυβέρνηση Έρντογάν, νομοθετούσα την κατάργηση των ιδιωτικών θρησκευτικών κολλεγίων στην Τουρκία, πλήττει καιρίως το σύστημα και τους μηχανισμούς παραγωγής στελεχών του Κινήματος Γκιουλέν αλλά και μιá σημαντικωτάτη πηγή έσόδων του «ήπιου Ίμάμη». Και αυτό έξηγώσε τον Ίμάμη και τους όπαδούς του. Η έξήγησις είναι ότι ό Έρντογάν θέλει να άπογαλακτισθεί από τους μηχανισμούς οι όποιοι τον άνεδειξαν πρωθυπουργό της χώρας και τον έστήριξαν σθεναρώς μέχρι σήμερα, αλλά με την προοπτική να τον χειραγωγήσουν.

Και σχετικώς αναφέρει:

«Άλλά ό Έρντογάν δεν έχει έπαρκή όπλισμό για να πολεμήσει το Κίνημα. Άνεκάλυψαν, π.χ. μικρόφωνα παρακολουθήσεως στο γραφείόν του, τοποθε-

13. [ιδέ: <http://www.project-syndicate.org/commentary/the-gulenist-subversion-of-turkey-by-dani-rodrik/french>]

14. Σημειώνω, ότι ό πεθερός του καθηγητού Dani Rodrik, όπως ό ίδιος δηλώνει εις το έν λόγω κείμενό του, έχει καταδικασθεί από το καθεστώς του ίσλαμιστού Έρντογάν και από την δικαιοσύνη του Γκιουλέν, αφού συνελήφθη από την άστυνομία της όργανώσεως των Φετουλαχί! Αυτόν την όποιαν τώρα άποκεφαλίζει ό Έρντογάν, αφού συνειργάσθη στενότατα, μέχρι σήμερα, μαζί της.

τημένα από την Αστυνομία, σύμφωνα με το περιβάλλον του. Άλλά, ό Έρντογάν με την γνωστή προπέτεια ύφους, άπεδέχθη τό γεγονός με πολύ μεγάλην ψυχραιμία. Έάν είχε έστω και μιάν άμυδράν ύποψίαν ότι τό κίνημα είχε πρόσβαση σέ κρίσιμες άπόρρητες πληροφορίες, ή άνακάλυψις αύτή θα πρέπει νά τόν έδικαίωσε άπολύτως. [Και όμως δέν άντέδρασε]. Ό ξένος Τύπος είναι έπικεντρωμένος αύτες τίς ήμέρες επάνω στην συμπεριφορά του Έρντογάν κατά την περίοδο τών τελευταίων μηνών»¹⁵.

Την περίοδο αύτήν, καθ' ήν ό ισλαμιστής Γκιουλέν έπιτίθεται στον ισλαμιστή Έρντογάν, ό τελευταίος ήσθάνθη την άνάγκη νά άπευθυνθεί προς τίς Ένοπλες Δυνάμεις και νά άναγνωρίσει ότι «μπορεί νά έγιναν κάποια λάθη στις δίκες αύτες ή κάποιες κακοδικίες. Αύτές, όμως, μπορεί νά διορθωθούν». Ήταν φυσικό, μετά από αυτό νά επακολουθήσει ένας ποταμός προσφυγών από πλευράς τών συνηγόρων τών Τούρκων στρατιωτικών οί όποιοι θεωρούν τους έαυτούς των θύματα κακοδικίας.

Και σαφώς ή εξήγησις είναι άπλη: ό Έρντογάν στρέφεται προς τό στρατεύμα, έστω και άναγνωρίζοντας τίς φαλκιδεύσεις τών ένοχοποιητικών στοιχείων και τίς κακοδικίες εναντίον τών άνωτάτων άξιωματικών τών τουρκικών Ένόπλων Δυνάμεων, διότι πρέπει νά άντιμετωπίσει τόν Γκιουλέν. Η ισλαμιστική κυβέρνησηις του Έρντογάν βασίζεται στην ρήση «ό έχθρος του έχθρου μου είναι φίλος μου», ένα όχι και τόσον άσφαλές κριτήριο, αλλά οί καιροί ού μενετοί και οί έπιλογές του Έρντογάν είναι έλάχιστες.

Πάντως, μετά από τό πέρας αυτού του κυκεώνος, ούτε οί Κούρδοι της Τουρκίας θα αισθάνονται άσφαλείς, ούτε ή Τουρκία θα επανέλθει στο παλαιόν καθεστώς της «στρατο-δημοκρατίας». Οί εξέλιξεις θα είναι ραγδαίες και ή Έλλάς όφείλει νά είναι έτοιμη για πών ένδεχόμενον και με συγκεκριμένο στρατηγικό σχεδιασμόν, ό όποιος πρέπει νά είναι έτοιμος και νά εφαρμόζεται από σήμερα, πού ή Άθήνα έχει την Εύρωπαϊκήν Προεδρία.

Ό άπαραίτητος θεϊκός οϊωνός

Ίδου μερικά ακόμα άποσπάσματα από τό βιβλίό του Γκιουλέν «Küçük Dünyam, Istanbul 1997»:

(σ. 90) «Μιά ήμέρα, ένας από αυτούς (τους άδελφούς του Γκιουλέν) είδε ένα όνειρο. Η μητέρα μας Χατιτζέ εκάθητο έξω από την πόρτα και ό Άφέντης μας μέσα. Η μητέρα μας Χατιτζέ, έννοώντας τὰ 4-5 άτομα στα όποια εκάμαμε μάθημα, είπε στον Άφέντη μας: “Ρεσουύλαλλαχ (έννοεί τόν Μωάμεθ) αυτοί ρωτούν: Ρασούλ Άλλαχ, είσαι εύχαριστημένος από έμάς;”. Και ό Άφέντης μάς απήντησε από μέσα: “Ναί, είμαι εύχαριστημένος, κυρίως από τόν ένα, κυρίως από τόν ένα από αυτούς”».

15. ιδε: <http://www.project-syndicate.org/commentary/the-gulenist-subversion-of-turkey-by-danil-rodrik/french#jUwsp8FE5VMPJdzW.99>

Η ύποκρισία τοῦ «ἠπίου ἰμάμη»

Ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ βιβλίον τοῦ Γκιουλέν: Pirlanda Kitap Serisi. Asrin getirdiği tereddütler - 4, Izmir 1994:

i) (σ. 204). «Εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ προχωρήσουμε ὡς ἑαυτοὶ (ὅπως εἴμεθα) μέσα σὲ αὐτὴν τὴν τάξη ποὺ ἔχουν στήσει “ἐκείνοι” [οἱ ἄπιστοι, οἱ μὴ μουσουλμᾶνοι]. Ὅμως, ἐφ’ ὅσον δὲν μπορούμε καὶ νὰ ἐγκαταλείψουμε τελείως τὴν πορεία μας ὑπάρχει ἡ ὑποχρέωσις νὰ ρυθμίσουμε κατὰ κάποιον τρόπον τὴν κατάσταση».

ii) (σ. 205). «Στὶς ἡμέρες μας, οἱ γενεὲς ποὺ ἀπαιτοῦν (προστατεύουν) τὴν ἀλήθεια, εὐρίσκονται σὲ μιὰ πολὺ εὐαίσθητον κατάσταση. Εἶναι ἐπιφορτισμένες μὲ πολὺ δύσκολα καθήκοντα. Ναί, ὑπάρχουν κάποια θέματα ποὺ πρέπει νὰ προσέχουν ὅλοι αὐτοὶ ποὺ ἔχουν κοινὸν νοῦν, εὐθυκρισία καὶ ποὺ δὲν ὑποκύπτουν μὲ κανένα τρόπο. Ἀντιθέτως, ὑπάρχει ὁ κίνδυνος νὰ πληρώσει τὸν λογαριασμὸ ὄχι μόνον ἓνα ὀλόκληρο ἔθνος ἀλλὰ καὶ ὀλόκληρος ὁ ἰσλαμικὸς κόσμος... Ἀπὸ τὴν σημερινὴν κατάσταση θὰ μᾶς γλιτώσει μόνον ἡ εφαρμογὴ ὅλων αὐτῶν τῶν ἰδεωδῶν καὶ τῶν κανόνων [τῶν ἰσλαμικῶν καὶ βεβαίως τῆς “τακεῦα” ὅπως ἐρμηνεύει ὁ Γκιουλέν τὸ Κοράνιον, βλ. Σουράτ ἄλ-Κάφ, στ. ἀ-κ’ διὰ τοὺς Ἑπτὰ Κοιμωμένους εἰς τὸ Σπήλαιον]. Τότε θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ φθάσουμε στὸν στόχο ποὺ ἐπιθυμοῦμε. Ὅταν ὑπάρχει ἰσορροπία μεταξὺ τῶν δυνάμεων, μπορεῖ νὰ εἶναι λογικὸ νὰ ἀνεβῆς στὸ ρεγκ καὶ νὰ παλέψεις μὲ νύχια καὶ μὲ δόντια. Ὅταν ὅμως δὲν ὑπάρχει ἀκόμη μιὰ τέτοια ἰσορροπία, ἂν δηλαδή, στὴν μιὰ πλευρὰ ὑπάρχουν ἄοπλες καὶ ἀδύναμες μονάδες καὶ κοινωνίες, καὶ στὴν ἄλλην δυνάμεις ποὺ ὑποστηρίζονται ἀπὸ τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου καὶ ἔχουν σύστημα καὶ εἶναι πλήρως ἐξωπλισμένες, τότε, σὲ μιὰ τέτοιαν περίπτωσι, ὁ ἀγὼν σημαίνει ξεκάθαρα ἦττα, πανωλεθρία καὶ διάλυση, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀπὸ τὴν ἄποψη τῆς ἐθνικῆς σκέψεως θεωρεῖται μιὰ τέλεια καταστροφή. Διότι, τὸ νὰ συγκεντρώσεις καὶ πάλιν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ καὶ νὰ ὀργανώσεις μιὰ διαλελυμένη καὶ ἥττημένη δύναμη εἶναι πολὺ πιὸ δύσκολο ἀπὸ τὸ νὰ στήσεις μιὰ νέα ἰσορροπία δυνάμεων».

iii) (σ. 206). «Ἐπέρασε καιρὸς καὶ ἡ παραμονὴ τῶν μουσουλμάνων στὴν Μέκα κατέστη κυριολεκτικῶς ἀδύνατος. Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸν παρουσιάσθη ἡ ἀνάγκη μεταναστεύσεως (μετοικήσεως). Τότε [μετενάστευσαν] καὶ αὐτοὶ ποὺ εἶχαν ἀποδεχθεῖ τὴν φανερὰ συνέχιση τοῦ ἀγῶνος ὡς μέθοδο διότι, ἐφ’ ὅσον δὲν ὑπάρχει ἰσορροπία δυνάμεων, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ φθάσεις κάπου μόνον μὲ τὴν προσωπικὴ δύναμη καὶ τὸ θάρρος».

Τὸ Κοράνιον μᾶς ὑποδεικνύει τὸν δρόμο γι’ αὐτὸ τὸ θέμα. Αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν ἀποκτήσει τὴν δύναμη νὰ πολεμήσουν φανερὰ ἐναντίον τῶν ἀπίστων (κάφερ), εἶναι ὑποχρεωμένοι πρῶτα νὰ φορτίσουν, νὰ ἐμβαθύνουν στὴν ψυχὴ τους, νὰ γεμίσουν τὶς ἰσλαμικὲς ιδέες καὶ τὰ αἰσθήματα ὡς ἔμπνευση πρῶτα οἱ ἴδιοι, μέσα τους, καὶ μετὰ νὰ τὰ μεταφέρουν καὶ νὰ τὰ ἀδειάσουν στοὺς ἄλλους, ἀκριβῶς ὅπως οἱ ἀσχάμπ ἄλ-κάφ (18η σούρα τοῦ Κορανίου, ἡ ἐπονυμαζομένη “ἄλ-Κάφ” ἀραβικὴ λέξις μεταφραζομένη ὡς “τὸ σπήλαιον” ὡς ἀνα-

φορὰ σχετιζομένη πρὸς τοὺς “κοιμωμένους τῆς Ἐφέσσου¹⁶” Μετά, ἐξήλθαν με πνευματικὴ πίστη καὶ δύναμη. Ὅταν ἐβγήκαν, καὶ πάλι, συνεβούλεψε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον “εὐγένεια” (ταλάτοφ)».

Ὁ στίχος κθ' τοῦ ἄλ-Κάφ, δηλαδή τοῦ ἀνωτέρω ΙΗ' κεφαλαίου τοῦ Ἱεροῦ Κορανίου, δείχνει πολλὰ ἀναφορικὰ μὲ τὸ τί πρέπει νὰ κάνει ὁ πιστὸς γιὰ νὰ μὴ χάσει τὴν πίστη του ἀλλὰ καὶ τί δεινὰ θὰ συμβοῦν στοὺς ἀπίστους, μόλις «ὁ χρόνος εἶναι κατάλληλος» καὶ «ἡ ἰσορροπία δυνάμεων ὑπὲρ τοῦ Ἰσλάμ»: «Εἰπέ, ἡ ἀλήθεια πηγάζει παρὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ὁ θέλων ἄς πιστεύσῃ, καὶ ὁ μὴ θέλων ἄς μείνῃ ἐν τῇ ἀπιστίᾳ. Ἦτοιμάσαμεν τὸ πῦρ διὰ τοὺς ἀσεβεῖς, ὅπερ θὰ περιβάλλῃ αὐτοὺς πανταχόθεν. Ὅταν δὲ ἐπικαλεσθῶσι βοήθειαν, θὰ δοθῇ αὐτοῖς ξέον ὕδωρ, ὡς τὸ ἀναλυόμενον μέταλλον, κατακαῖον τὸ πρόσωπον αὐτῶν. Οἷον φρικῶδες ποτόν! Οἶα τρομερὰ ἀνάπανσις!»

iv) (σ. 207). «Ἴδον λοιπόν, με αὐτὴν τὴν ἔννοια, ἡ εὐγένεια (ταλάτοφ), εἶναι ὁ τρόπος νὰ κάμομε ὅ,τι κάμομε πρὸς ὅποιους τὸ κάμομε δίχως νὰ γίνῃ ἀντιληπτὴ ἢ πρόθεσις μας ἀπὸ αὐτούς, δίχως νὰ τὴν διακρίνουν. Αὐτὸ εἶναι δυνατὸν νὰ τὸ ἐκφράσομε καὶ ὅπως ἐὰν πηγαίνομε, πλήττομε τὸν στόχο καὶ ἐπιστρέφομε δίχως νὰ τραυματισθοῦμε».

v) (σ. 208). «Ἐπομένως, ὁ μόνος τρόπος γιὰ νὰ μὴ νικήσουν αὐτοὶ εἶναι νὰ μὴν γίνεσθε ἀντιληπτοί. [...]. Θέλετε νὰ βοηθήσετε τὸν Θεὸ καὶ τὴν ἀλήθεια;

16. Κατὰ τὸ ἔτος 500, ὁ Ἰάκωβος τοῦ Σαρῶγ, ἐπίσκοπος τῶν Βατνῶν στὴν Συρία, ἀναφέρει τὸ ζήτημα τῶν Ἑπτὰ Κοιμωμένων τῆς Ἐφέσσου. Τὸ ἀφήγημα ἐπανελήφθη κατ' ἐρασισμὸν ἀπὸ τοὺς λατίνους, Γρηγόριο τῆς Τοῦρ (De gloria martyr., l. I, c. XCV), τὸν Παῦλο τὸν Διάκονο ἢ Βαρνεφρεῖδο τοῦ Μοντε Κασίνο (720-798), (I, c. IV), τὸν Νικηφόρον Πατριάρχην Κων/πόλεως μεταξὺ 806-815, (Cal. 1. XIV, c. XLV), τοῦ Συμεῶνος τοῦ Μεταφράστου ἢ Συμεῶνος Μαγίστρου ἢ Συμεῶνος Λογοθέτου (I' αἰῶν) (P.G., CXV, 427-448), τὸν Ἰάκωβο τὸν Βοραγινὸν (Jacobus da Varagine, Ἀρχιεπίσκοπο Γενουῆς (1228- 1298) εἰς τὸ κείμενόν του μὲ τίτλον *Legenda aurea* (1261-1266). Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διωγμῶν τῶν Χριστιανῶν ὑπὸ τὸν Αὐτοκράτορα Δέκιο (διώκησε κατὰ τὴν περίοδο 249 – 251) κατηγορήθησαν καὶ ἑπτὰ ἀξιωματοῦχοι τῶν ἀνακτόρων προερχόμενοι ἐξ Ἐφέσσου. Ἦσαν οἱ Μαξιμιανός, Μάλχος, Μαρσιανός, Διονύσιος, Ἰωάννης, Σεραπίων καὶ ὁ Κωνσταντῖνος. Τὸ Ἱερὸν Κοράνιον ἀναπαράγει τὴν ἱστορίαν τους κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ζ' αἰῶνος ἐνῶ ὁ Νουρισμὸς τοὺς ὀνομάζει, 1500 ἔτη ἀργότερα ὡς: *Yemlihä* (Ἰάμβλιχος), *Mekselinâ* (Μαξιμιανός), *Mislinâ* (Μάλχος), *Mernüs* (Μαρσιανός), *Debernüs* (Διονύσιος), *Sâzenüs* καὶ *Kefestatâyüs*. Αὐτοί, διαφεύγουν καὶ κρύβονται στὸ γειτονικὸν ὄρος ἐντὸς σπηλαίου καὶ ἐκεῖ «πίπτουν εἰς ὕπνον βαθὺν γιὰ 309 ἔτη». Σὲ αὐτὴν τὴν κατάστασιν τοὺς εὐρίσκει καὶ ὁ Δέκιος καὶ διατάσσει νὰ φραγῇ τὸ στόμιον τοῦ Σπηλαίου διὰ τοιχισμοῦ καὶ τοὺς κλείνει γιὰ πάντα στὸ ἐσωτερικόν του. Τὸ ἔτος 418, ἕνας οἰκοδόμος ἀνακαλύπτει τυχαίως τὸ Σπήλαιον τῶν Ἑπτὰ Κοιμωμένων οἱ ὅποιοι τότε ἀφυπνίζονται χωρὶς νὰ ἔχουν καθόλου ἀντιληφθεῖ τὸ διάστημα κατὰ τὸ ὅποιον ἐκοιμῶντο κλεισμένοι καὶ ἀρχίζουν νὰ διδάσκουν τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ. Ὁ τότε Αὐτοκράτωρ στὴν Κωνσταντινούπολιν, ὁ Θεοδόσιος ὁ Β' ὁ ὁποῖος ἦταν καὶ εὐσεβὴς χριστιανός, ἀντιλαμβάνεται, διὰ τοῦ θαύματος αὐτοῦ τὸ δίκαιον τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας περὶ ἀναστάσεως τῶν Νεκρῶν.

Κυττάξετε να κρύψετε τὰ αἰσθήματα καὶ τὶς σκέψεις σας ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς σας. Ὅταν ὀλοκληρώσετε/ συμπληρώσετε τὰ ἄῦατ (κορανικὰ ἐδάφια) μὲ τὰ χαντήθ, ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον θὰ ὑπηρετήσετε θὰ παρουσιασθεῖ ἀπὸ μόνος του».

Ὁ ἀντικομμουνισμὸς τοῦ «ἡπίου ἱμάμη»

Ἀπὸ τὸ βιβλίον τοῦ Küçük Dünyam, İstanbul, 1997:

i) (σ. 78 .) «Ἡ μάχη μὲ τὸν Κομμουνισμό. Μιὰ ἄλλη προσπάθεια τὴν ἴδια ἐποχὴ ἐγένεε στὴν Ἐρζερούμη ὅπου θὰ ἠνοίγαμε ἓνα “Σύλλογο Ἀγῶνος ἐναντίον τοῦ Κομμουνισμοῦ”. Ὡς τότε ὑπῆρχε μόνον ἓνας παρόμοιος, στὴν Σμύρνη. Ὁ δεῦτερος θὰ ἄνοιγε στὴν Ἐρζερούμη μετὰ ἀπὸ δικές μας προσπάθειες. [...] Τὸ ἀνεκοίνωσα μετὰ ἀπὸ ἓνα κήρυγμά μου καὶ συνεκεντρώθημεν μὲ νέους μπροστὰ στὸ Τζαμί Τζαφεριγιέ. Σκοπὸς μας ἦταν νὰ ὀργανωθοῦμε ἐναντίον τοῦ Κομμουνισμοῦ. Εἶχα ἓνα συγγενὴ μου ποὺ ἐγνώριζε τὰ τῆς ἰδρύσεως συλλόγων. Ἦλθε καὶ μᾶς ἔδειξε τὸν τρόπο, μᾶς ἐνημέρωσε. Φυσικά, ἐκεῖνη τὴν ἐποχὴ κανεὶς ἀπὸ ἐμᾶς δὲν ἤξευρε τοὺς νόμους. Ἐξ ἄλλου, οἱ Ἀδελφοὶ ἀπὸ τὴν Ἐρζερούμη ἐθεωροῦσαν ὡς πέρα τοῦ ἐπιτρεπτοῦ τὴν μεγάλη ἀνάμειξή μου στὰ θέματα τῶν συλλόγων. Ἐνωχλήθησαν ἀπὸ τὰς κινήσεις μου. Πολλοὶ εἶπαν: “Ἀπὸ ποῦ προέκυψε αὐτὸ τὸ θέμα τοῦ «Συλλόγου Ἀγῶν ἐναντίον τοῦ Κομμουνισμοῦ; Σὺ διάβαζε τὰ Νούρ, δὲν ὑπάρχει καλλίτερος ἀγὼν ἀπὸ αὐτόν». [τὰ κείμενα Νούρ εἶναι τὰ γνωστὰ ὡς “Ἐπιστολὲς Φωτὸς” (τουρκιστί: Risale-i Nur Külliyyati). Πρόκειται γιὰ ἐρμηνευτικά κείμενα (ταφσήρ) ἐπὶ τοῦ Κορανικοῦ κειμένου, συνταχθέντα ἀπὸ τὸν ἰδρυτὴ τοῦ μυστικιστικοῦ ἰσλαμικοῦ Τάγματος τῶν Νουρντζοῦ (Ἀδελφοὶ τοῦ Φωτὸς/ πεφωτισμένοι), τὸν Σαῆντ Νουρσῆ, κατὰ τὴν περίοδο μεταξὺ τῶν δεκαετιῶν 1910 καὶ 1950 στὴν Τουρκία]. Καὶ ὅμως, ἀργότερα, παρεδέχθησαν ὅτι ἐσφάλλοντο καὶ ἴδρυσαν οἱ ἴδιοι αὐτὸν τὸν Σύλλογο. Ὅμως, ἐκεῖνη τὴν ἐποχὴ κατεκρίθη καὶ ἔγινε θέμα ἐπικρίσεων».

Ἀλλὰ τώρα ὁ «ἡπίος ἱμάμης Γκιουλέν», ἐπιχαίρει γιὰ τὴν δικαίωσή του!

Τὴν 12η Μαρτίου 1971 εἶχαμε στὴν Τουρκία, ὡς γνωστόν, τὴν παραίτηση τοῦ Σουλεϊμὰν Ντεμιρέλ μετὰ ἀπὸ ὦμῃ —καὶ κατόπιν δηλώσεως— στρατιωτικὴ παρέμβαση τοῦ τουρκικοῦ Στρατιωτικοῦ Ἐπιτελείου στὸν τουρκικὸ συνταγματικὸ βίον. Ἐπίσης, ἐσημειώθη βιαία συντριβὴ τῶν ἀριστερῶν κινήματων ἀπὸ τοὺς μηχανισμοὺς καταστολῆς τοῦ τουρκικοῦ κράτους καὶ παρακράτους, τὴν ὁποία ἠκολούθησαν σκληροὶ περιορισμοὶ στὴν ἐλευθερία τοῦ Τύπου καὶ τῶν συνδικαλιστικῶν δικαιωμάτων. Ἡ Μεγάλῃ Τουρκικῇ Ἐθνοσυνέλευσις παρέμεινε ἐν λειτουργίᾳ ἀλλὰ ἐδημιουργήθησαν «τεχνοκρατικοῦ τύπου» κυβερνήσεις ἐνεργουμένων τοῦ τουρκικοῦ ΓΕΕΘΑ. Ἡ κατάστασις παρέμεινε ἔτσι μέχρι τὸ 1973, ὅπου τὸ κεμαλιστικὸ καὶ φιλοστρατιωτικὸ CHP, τῆς ἀρεσκείας τοῦ τουρκικοῦ ΓΕΕΘΑ, κερδίζει τὶς ἐκλογὰς μὲ πρωθυπουργὸ τὸν Μπουλέντ Ἐτσεβίτ. Τὴν σαφῆ αὐτὴν ἐκτροπὴ μᾶς δῆθεν δημοκρατίας ἢ ὁποία ἐπιθυμεῖ μάλιστα νὰ χαρακτηρισθεῖ καὶ «εὐρωπαϊκοῦ τύπου» καὶ νὰ ἀποτελέσει μέλος τῆς ΕΕ, ὁ «ἡπίος ἱμάμης τοῦ Ἰσλάμ» καὶ σκληρὸς ἀντικομμουνιστής, δὲν τὴν χαρακτηρίζει

ώς «στρατιωτικό πραξικόπημα», αλλά άπλώς ως «προειδοποίηση», γράφοντας στο βιβλίο του Küçük Dünyam:

ii) (σ. 133), «Η προειδοποίησις. Τὴν 12ην Μαρτίου, Παρασκευὴ καὶ ὥρα 13 μὲ τὴν ἀνακοίνωσιν ποὺ ἐδόθη ἀπὸ ραδιοφώνου ἐδόθη καὶ ἡ προειδοποίησις ἐπισήμως. Ὁ στρατὸς εἶχε παρῆμβει / ἀνελάμβανε δράσιν. Ἡ Ἄριστερὰ εἶχε πανικοβληθεῖ, ἡ Δεξιὰ ἀνέμενε μοιρολατρικῶς. Ὀλίγον μετὰ ἐξεκίνησαν οἱ συλλήψεις. Ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον γιὰ νὰ ὑπάρξει ἰσορροπία, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς ἀριστεροὺς ποὺ δικαίως συνελήφθησαν ὑπῆρξαν καὶ ἄδικες συλλήψεις καὶ κρατήσεις μουσουλμάνων. [...] Ὁ Ἀλλάχ, ὁ ὁποῖος κάποτε εἶχε ταλαιπωρήσει τοὺς μουσουλμάνους μὲ τὸν Ταμερλάνο, τὸν Τζεγκίς Χὰν καὶ τὸν Οὐλαγκοῦ, τώρα τοὺς ταλαιπωρεῖ καὶ τοὺς προειδοποιεῖ μέσῳ τῶν δυτικῶν. Θὰ τοὺς ταλαιπωρεῖ ἕως ὅτου οἱ μουσουλμᾶνοι συνέλθουν καὶ ἐπιστρέψουν στὶς ρίζες τους. [...] Ἡ 12η Μαρτίου δὲν ἦτο μιὰ ἐξέγερσις καὶ ἓνα πραξικόπημα. Ἦταν μιὰ προειδοποίησις πρὸς τὴν κυβέρνησιν γιὰ κάποια θέματα. Ἀσφαλῶς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐγκριθεῖ ἡ στρατιωτικὴ τῆς μορφῆ. Διότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐγκρίνομε τὴν καταπίεσιν τῆς ἐλευθέρας βουλήσεως διὰ τῆς βίας. Εἶναι ὁμως δυνατὸν νὰ τὴν δοῦμε θετικῶς, ἀπὸ τὴν ἄποψιν ὅτι ἦταν μιὰ κίνησις ποὺ εἶχε σκοπὸ νὰ ἐμποδίσῃ κάτι χειρότερον. Δηλαδή, εἶναι μὲν κακό, ἀλλὰ ὄχι τόσο ὅσον ἄλλα κακά».

iii) (σ. 130) «Οἱ κινήσεις τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν φοιτητῶν εἶχαν ξεφύγει ἀπὸ τὰ ὄριά τους».

iv) (σ. 131) «Ἡ ἀριστερὰ ἐπίστευε ὅτι εἶχε φθάσει στὸν στόχον τῆς. Διέδιδαν ὅτι ὑπῆρχε μιὰ χοῦντα μέσα στὸ στρατὸ (κατὰ τὸν «μουσουλμᾶνο ἱμάμη» Γκιουλέν, τέτοιο πρᾶγμα δὲν ὑπῆρχε. Ἀλλὰ ἐδῶ, προεξήρχε ἐκδήλως ὁ ἀντικομμουνισμὸς του). Ἐπομένως δὲν ὑπῆρχαν πολλοὶ ποὺ θὰ τοὺς ἐμπόδιζαν νὰ πραγματοποιήσουν τὶς σκέψεις τους. Ἄν ἐκινούνητο πολὺ γρήγορα καὶ ἐπραγματοποιούσαν τὸ κτύπημα, οἱ πολῖτες θὰ τοὺς ὑπεστήριζαν καὶ θὰ εἶχε πραγματοποιηθεῖ μιὰ ἐπανάστασις ποὺ θὰ ἔφερε εἰς πέρας ὅλους τοὺς ὅρους τῆς. (Μέγα δεινὸν νὰ ἐπιτύχει μιὰ ἀστικοδημοκρατικὴ ἐπανάστασις, διότι κατὰ τὸν ἀντικομμουνιστὴ Γκιουλέν, ἦτο “ἀριστερά”). Ἡ ἀριστερὰ νεολαία καὶ οἱ φοιτηταὶ εἶχαν πιστέψει σὲ αὐτοὺς ἀπολύτως. Καὶ κάποιες ἀπὸ τὶς ὀμάδες τῆς Δεξιᾶς, ποὺ ἔρεπαν πρὸς τὴν περιπέτεια, εἶχαν ξεφύγει ἀπὸ τὴν πραγματικὴν δράσιν καὶ εἶχαν πάει στὴν ἀντίδρασιν. [...]. Ἀσφαλῶς αὐτὴ ἡ κατάστασις ἠννοοῦσε, καὶ μὲ τὸ παραπάνω, τὰ σχέδια τῆς Ἀριστερᾶς. Τοῦλάχιστον ἐτοίμαζε τὸ ἔδαφος ὥστε νὰ ἀποδειχθοῦν νόμιμα/ ἔγκυρα ὅλα αὐτὰ ποὺ ἔκανε.[...].

Σὲ αὐτὴν τὴν κατάστασιν, οἱ δυνάμεις ποὺ εἶχαν σχέση μὲ τὴν ἀσφάλεια τῆς χώρας ἔλαβαν τὴν θέση τοῦ δικαστοῦ ἐφ’ ὅσον ἀπέναντί τους εἶχαν κινήσεις καὶ πράξεις ποὺ ἦσαν ἐντελῶς ἀριστερᾶς τοποθετήσεως καὶ εἶχαν στόχον τοὺς τὸ γκρέμισμα τοῦ κράτους. Ὡς αἰτία παρουσίασαν τὶς ἀδύναμες ἀντιδράσεις τῆς Δεξιᾶς. (Καὶ βεβαίως ὁ ἀντικομμουνιστὴς Γκιουλέν, ὅλα αὐτὰ τὰ ἐγκρίνει ὡς ἄμυνα τῆς Δημοκρατίας).

v) (σ. 132) «Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἐξαιρῶ τὶς διαλεκτὲς προσωπικότητες τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν πολιτῶν μας καὶ τοὺς πραγματικοὺς πατριδολάτρες, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν ἐξαίρεση. Αὐτοὶ ποὺ πρέπει νὰ κατανοήσουν τὰ λόγια μου

είναι αυτοί που σε κάθε περίοδο εξυπηρετούν τα συμφέροντα της Άριστερής και συνεργάζονται με τους άριστερούς».

Ό σκοταδισμός του «ήπιου ιμάμη»

Από το βιβλίο Küçük Dünyam, İstanbul 1997.

i) (σελ 67 ... «για να μη γεννώνται θέματα που προκαλούν άμφισβητήσεις (έννοει της διδασκαλίας του λόγου του Τάγματος, ο οποίος υποτίθεται ότι είναι έρμηνεία του Κορανικού Λόγου, μακράν όμως τούτου, όπως θα αποδείξουμε εις τὸ σύντομον μέλλον, βλ. σελ. 68 του Küçük Dünyam), πιστεύω ότι χρειάζεται μια πολὺ καλὴ πλῆσις έγκεφάλου. Η άμφισβήτησις δὲν πρέπει καν να γεννᾶται ἢ τουλάχιστον, να πεθαίνει ἅμα τῇ γεννήσει της. Σε αὐτὸ τὸ σημεῖο πρέπει να τίθενται προϋποθέσεις και ὅροι για τοὺς ανθρώπους. “Πίστις” δὲν σημαίνει “θέτω ὅρους”. Ὅμως αὐτοὶ οἱ ὅροι πρέπει ὅπωςδήποτε να τίθενται μετὰ τὴν ὁμολογία της πίστεως. Οἱ ἄνθρωποι δὲν πρέπει να δίδουν τὴν παραμικρὴν πιθανότητα σε σκέψεις που ἀντιτίθενται στὴν πίστη. Κάθε ἄνθρωπος πρέπει να δεσμεύεται με αὐτοὺς τοὺς ὅρους, αὐτὸ τὸ πιστεύω ἀκραδάντως».

ii) (σελ 75). «Μίαν ἡμέρα ἤκουσα ὅτι θὰ ἔπαιζαν στὸν κινηματογράφο μίαν ταινία που εἶχε τὸν τίτλο “Η γέννησις του Ἰσλάμ” ἢ κάτι τέτοιο. Ὁ κόσμος εἶχε λάβει τὰ εἰσιτήρια εβδομάδες πρὶν (...). Μία γυναίκα που εὐρίσκειται με κάθε τρόπο μακρὰ ἀπὸ τὴν θρησκεία δὲν μπορεῖ να ἐκπροσωπεῖ, ὅπως ἡ Χαζρετῆ Αἰσέ, τὸ στήριγμα και τὸ καμάρι της ἀνθρωπότητας. (...) Στὴν Ἐρζερούμη ὑπῆρχαν τότε δύο κινηματογράφοι, που ἀπετελοῦσαν τὴν μοναδικὴ διασκέδαση τῶν ἀνθρώπων. Οἱ περισσότεροι θὰ ἔβλεπαν τὴν ταινία ὡς *senar* (πράξι τὴν ὁποία ἐπιβραβεύει ὁ Θεός).

Ἐκείνην τὴν ἡμέρα συνεκινήθη πολύ. Ὁμίλησα πολὺ φορτισμένος και μάλιστα δὲν ἠμπόρεσα να συγκρατηθῶ και ἔκλαψα. Ἦταν και πάλιν ἡ ὥρα της ἀπογευματινῆς προσευχῆς. Εἶπα: “Ἐντροπή σας, θὰ κοροϊδεύουν τὴν πίστη και τὸν Προφήτη σας και σεις θὰ καθήσετε ἐδῶ ἡσυχά-ἡσυχά και θὰ ἀκούσετε ἐμένα! Αὐτοὶ θὰ διασκεδάζουν με τὴν ἅγια ψυχὴ τῶν προγόνων σας και σεις θὰ θεωρεῖτε ὅτι εἴσθε (καλοὶ) μουσουλμᾶνοι!”. Ὅλοι ἐσηκώθησαν ἀμέσως ὄρθιοι. Παρ’ ὅλον που ἐγὼ τοὺς εἶπα: “Ὅχι, ὄχι, ἡ δικὴ μας ἡ δουλειὰ δὲν εἶναι να ξεχυθοῦμε στοὺς δρόμους. Θὰ τὴν κανονίσουμε με ἄλλον τρόπο”, αὐτοὶ δὲν με ἤκουσαν. [Δὲν εἰσηκούσθησαν τὰ λόγια μου]. Καθ’ ὁδὸν προσετέθησαν και ἄλλοι. Ἐνα μεγάλο πλῆθος ὤρμησε μέσα στὸν κινηματογράφο. Ὅλοι οἱ κάτοικοι της Ἐρζερούμης νιοθέτησαν τὸ γεγονός”.

Μὰ ἦταν εὐνόητο ὅτι μετὰ ἀπὸ μιὰ τέτοια προτροπή, τὸ πλῆθος θὰ ἐπετίθετο ἐναντίον του κινηματογράφου. Ὅποια ὑποκρισία να προσποιεῖσαι ὅτι θέλεις να σβύσεις τὴν πυρκαϊὰ ἀφ’ ὅτου τὴν ἀνάψεις.

iii) (σελ. 93). «Στὸ Μπαϊράμ ἐκήρυσσε στὸ Ἐσκί Τζαμί. Δὲν ὑπῆρχε στὴν ὁμιλία μου κάτι που θὰ μπορούσε να ἐνοχλήσει. Ἴσως να εἶχα ἀναφερθεῖ λίγο και στὸ ποτό. Ἐνθυμοῦμαι ὅμως πολὺ καλὰ ὅτι εἶχα πει: “Ἄν δὲν ποῦμε ἕνα ‘στὸπ’ σε αὐτὴν τὴν νεολαία και δὲν τὴν ἀναθρέψουμε με ἰσλαμικοὺς κανόνες,

θα έλθει σύντομα ή ώρα που θα πίνουν τὸ κρασί τους μέσα στὰ κρανία τῶν πατέρων τους»».

Ἡ θέσις τοῦ «ἡπίου ἰμάμη» γιὰ τὶς γυναῖκες

Küçük Dünyam, İstanbul 1997.

i) (σελ. 49) «Τὸ σπίτι ἦταν σὲ ἓνα ἀδιέξοδο. Ἐπειδὴ ἦταν καλοκαῖρι οἱ γυναῖκες καὶ οἱ κοπέλες τῆς γειτονιάς, μὲ ἀρκετὴ ἐλευθερία, ἐπερνοῦσαν τὰ βράδια τους καθισμένες στὴν μέση τοῦ δρόμου. Γιὰ νὰ φθάσω στὸ σπίτι μου ἔπρεπε νὰ περάσω ἀνάμεσά τους. Κάθε φορὰ ἐμούσκεια στὸν ἰδρώτα, θαρρεῖς καὶ ἤμουν στὸ χαμάμι».

ii) (σελ. 51) «Ἐκείνην τὴν ἐποχὴ ἡ Ἀδριανούπολις ἦταν σὲ μιὰ κατάσταση τελείας ἠθικῆς καταπτώσεως. Ἀκόμη καὶ οἱ αὐλὲς τῶν τζαμιῶν εἶχαν μετατραπῆ σὲ φωλεὲς πορνείας. Ἦδη ἡ ἀγορὰ καὶ αἱ λαϊκὲς ἀγορὲς εἶχαν ἐξευρωπαϊσθεῖ τελείως. Οἱ περισσότεροὶ ἄνθρωποι τῆς θρησκείας δὲν εἶχαν ἰδέα ἀπὸ τὴν θρησκεία. Ἡ κόρη τοῦ μουεζίνη ἦ τοῦ ἰμάμη ἐπρώτευε στὸν χορὸ. Κάποιοι μουεζίνηδες δὲν ἔκαμναν κἂν τὴν προσευχή τους (ναμάζ), καμμία σχέση μὲ τὴν Ἐρζερούμη, ὅποτε μπορεῖ κανεὶς νὰ καταλάβει σὲ πόσο διαφορετικὸ τοπίο εὐρέθην ξαφνικὰ καὶ πόσες δυσκολίες ἀντιμετώπισα. Ἐπομένως, εὐῖρα τὴν σωτηρία μου στὸ νὰ καταφύγω στὸ παράθυρο τοῦ τζαμιοῦ καὶ ἐπήρα στὰ χερίά μου τὴν ἀσπίδα τῆς ἀποφυγῆς κάθε ἐπιθυμίας, τὴν στέρηση.

— Ὡραία ἀλλὰ ἡ τόση ἀποχὴ δὲν σᾶς ἔκαμε κακό;

— Βεβαίως, μὲ ἐταρακούνησε. Μάλιστα, τρεῖς φορὲς ἀπανωτὰ ὁ ὀργανισμὸς μου δὲν μπόρεσε νὰ ἀντέξει τὴν πείνα καὶ τὴν ταλαιπωρία καὶ ἀρρώστησα. Μὲ ἐπῆγαν στὸ νοσοκομεῖον καὶ ἔμεινα ἐκεῖ 15 ἡμέρες».

iii) (σελ 92) «Κατόπιν ἐπιμονῆς τοῦ Χουσεῖν Ἐφέντη, μερικὲς φορὲς ἔκαμα ἐγὼ ἀντ' αὐτοῦ τὸ κήρυγμα τῆς Τρίτης στὶς γυναῖκες. Μιὰ ἐβδομάδα πρὶν τὸ κήρυγμα δὲν ξυριζόμουν καὶ ἐκήρυττα ἔχοντας γένια. Καὶ μερικὲς φορὲς εἶχα πει στὶς γυναῖκες: «ὅσον ἐγὼ κηρύττω, μὴ μὲ κυττάζετε, νὰ κυττάζετε μπροστά σας!». Ὁ εἰσαγγελεὺς τὸ ἔκαμε θέμα καὶ ἐκτρέποντας αὐτὰ πὸν ἐγὼ ἔλεγα ὡς μιὰ θρησκευτικὴ ἐντολὴ τὰ παρουσίασε ὡς ἀπόδειξη ἐνοχῆς μου (σελ. 93). Δὲν εἶχα φαντασθεῖ ἕως τότε ὅτι θὰ μπορούσαν νὰ ἐργάζονται καὶ γυναῖκες ὡς πληροφοριοδότες».

Ὁ Γκιουλὲν καὶ ἡ Ἑλλάς

Ὁ Γκιουλὲν ὅμως, ἐπεκτείνει ἀνησυχητικῶς τὶς δραστηριότητες του καὶ στὸν χώρο τῆς ἐλληνικῆς Θράκης, ὅπως ἀποκαλύπτει ὁ Μᾶνος Ἡλιάδης¹⁷:

«Στὴν Ἑλλάδα, ἡ θρησκευτικὴ εἰσβολὴ τῶν Τούρκων ἐξεκίνησε ἀπὸ τὴν Θράκη ὅπου τὰ σχολεῖα τοῦ Γκιουλὲν λειτουργοῦν ὑπὸ τὸ κάλυμμα τῶν φρο-

17. Ἐφ. Κυριακάτικη Δημοκρατία, 30/1/2012.

ντιστηρίων ξένων γλωσσών “Ελλίτ” στην Κομοτηνή (Φιλιππουπόλεως 2) και με παραρτήματα στην Ξάνθη και τὸν οἰκισμό Λυκείου τοῦ Νομοῦ Ροδόπης. Οἱ ἰδιοκτῆτες τῶν φροντιστηρίων εἶναι ἐπίσης ἰδιοκτῆται τοῦ βιβλιοπωλείου “Ὅραμα” στην Κομοτηνή (Λεωφόρος Ἡρώων 5), τὸ ὁποῖον πωλεῖ χαρτικά καὶ τουρκικά βιβλία, με ἰσλαμικὸ κυρίως περιεχόμενον.[...] ἡ διάδοσις τῆς διδασκαλίας τοῦ Γκιουλὲν γίνεται καὶ σὲ ἰδιωτικὰ διαμερίσματα (ἓνα στην Κομοτηνή καὶ ἓνα στην κοινότητα Κιμμεριῶν τῆς Ξάνθης), ἐνῶ ἓνα ἄλλο τέτοιο “παρασχολεῖο” (γιά κορίτσια αὐτὸ) λειτουργεῖ στην ὁδὸ Στενημάχου 23 στην Ξάνθη».

Ἄς κατανοήσομε κάτι πολὺ βασικό, ὅμως, καὶ ἐμεῖς καὶ οἱ σύμμαχοί μας πέρα τοῦ Ἀτλαντικοῦ: εἶναι μέγα λάθος νὰ «παίζεις ἐν οὐ παικτοῖς» καὶ στην περίπτωσή μας με τὸ γκιουλενικὸ Ἰσλάμ. Τὸ Ἰσλάμ μπορεῖ νὰ ἐμφανίζεται με πολλὲς καὶ διαφορετικὲς μορφές ὅσον τοῦτο ἀγωνίζεται γιὰ τὴν ἐγκόσμια ἐξουσία. Ἄλλωστε, εἶναι γνωστὴ καὶ ἡ ἰσλαμικὴ ἀρχὴ τῆς «τακεῦα»¹⁸, ἡ ὁποία ἔχει ἰσχὺ καὶ εἰς τὶς μυστικιστικὲς ταγματικὲς ἰσλαμικὲς ἐταιρεῖες¹⁹: ψευδὴς ἄρνησις καὶ τοῦ ἰδίου τοῦ Ἰσλάμ ἀπὸ τὸν πιστό, ἐὰν τὸ πράττει γιὰ τὴν κατίσχυση τοῦ Ἰσλάμ. Μετὰ ἀπὸ τὶς σύντομες αὐτὲς ἀναφορὲς καὶ παρατηρήσεις, εἶναι εὐνόητον ὅτι τὸ προφίλ τοῦ «ἠπίου ἱμάμη» δὲν εἶναι εὐκόλο νὰ φενακίσει οὐδένα.

18. Ψευδὴς ἄρνησις τοῦ Ἰσλάμ ἀπὸ στρατευμένους μουσουλμάνους γιὰ τὴν προώθηση τῶν κρυφῶν στόχων τοῦ Ἰσλάμ. Ἡ κατὰ τοὺς μουσουλμάνους ὀνομαζόμενη εἰς τὴν ἀραβικὴν: τακεῦα βλ. Κυρ. Θ. Νικολάου-Πατραγάς, *Εἰσαγωγή εἰς Ἰ. Θ. Μάξης, Μυστικιστικὰ Ἰσλαμικὰ Τάγματα*, ἐνθα κατωτ. σημ. 19.

19. Ἰ. Θ. Μάξης, *Γεωγραφία τοῦ Ἰσλαμιστικοῦ Κινήματος στην Μέση Ἀνατολή* (γ' ἔκδοσις Βελτιωμένη καὶ ἀναθεωρημένη), Παπαζήσης Ἀθήνα 2012, ὅπως καὶ Ἰ. Θ. Μάξης, *Μυστικιστικὰ Ἰσλαμικὰ Τάγματα. Ὁ Μικρασιατικὸς Χῶρος*, Παπαζήσης, Ἀθήνα 2013